

Arrest

nr. 278 638 van 12 oktober 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 30 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat L. CEUNEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 november 2019 België binnen en verzoekt op 20 november 2019 om internationale bescherming. Op 30 mei 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt aan verzoeker internationale bescherming geweigerd. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 1 juni 2022 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u een onbepaalde nationaliteit. U werd geboren op X 1968 in Volochenka in de Sovjet-Unie (op het grondgebied van het huidige Kazachstan). U meent een etnisch Rus te zijn en bent getuige van Jehova van religie.

U groeide op in een weeshuis in het dorp Poludino nabij Petropavl (Kazachstan). Nadien deed u twee jaar legerdienst en toen die afgewerkt was, ging u werken in de bouw in de stad Yeysk in het Russische Krasnodar Krai. Na anderhalf jaar in Yeysk reisde u naar het huidige Oekraïne, waar u twee jaar vooral in Dnepropetrovsk verbleef, en waar u opnieuw in de bouw werkte. In 1991 reisde u naar Polen, waar u acht jaar illegaal verbleef om er te werken. Vervolgens verbleef u illegaal in verschillende andere landen: Tsjechië, Duitsland, Zweden, Denemarken, Luxemburg en Nederland. U deed verschillende verzoeken om internationale bescherming, onder andere in Zweden, Denemarken, Luxemburg, Duitsland en Nederland, maar werd telkens geweigerd.

Op 15 november 2019 arriveerde u in België. U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties op 20 november 2019. U vreest in de Russische federatie vervolgd te worden omdat u getuige van Jehova bent.

U legde geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

U verklaarde weliswaar geheugenproblemen te hebben. Dat zou een dokter bij u vastgesteld hebben toen u in Duitsland verbleef. U legde echter geen enkel medisch attest neer dat aantoonde dat u geheugenproblemen heeft, ondanks het feit dat u de kans geboden werd ook na het gehoor nog documenten te bezorgen aan het CGVS. Verder bleek tijdens het gehoor dat u de vragen begreep en in staat was erop te antwoorden, zodat enige inconsistenties in uw verklaringen niet zomaar kunnen worden toegeschreven aan enige (beweerde) geheugenproblemen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient besloten te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging.

Er dient immers te worden vastgesteld dat u uw identiteit en nationaliteit op geen enkele manier heeft aangetoond, en dat uw verklaringen hieromtrent volstrekt onaannemelijk zijn.

Vooreerst zijn er belangrijke redenen om te vermoeden dat u identiteitsfraude pleegt. U blijkt in Zweden immers onder liefst vijf verschillende identiteiten verzoeken om internationale bescherming ingediend te hebben: L.S., geboren op 7 september 1968, staatsburger van Rusland; D.P., geboren op 3 april 1965, met onbepaalde nationaliteit, O.B., geboren op 11 mei 1966, staatsburger van Kazachstan, A.L., geboren op 15 januari 1967, staatsburger van Rusland, en A.R., geboren op 9 juli 1968, staatsburger van Wit-Rusland (asiel dossier Zweden, zie blauwe map). Tijdens één van uw gehoren bij de Zweedse asielinstanties blijkt u bovendien verklaard te hebben in Riga geboren te zijn, in het huidige Letland (asiel dossier Zweden, zie blauwe map).

Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, valt op dat u het klaarblijkelijk vooral problematisch vindt dat de Belgische asielinstanties deze informatie hebben gekregen van de Zweedse. U steekt meerdere keren een uitleg af over hoe de Zweedse autoriteiten het recht niet had om deze informatie door te geven aan België en blijkt niet verwacht te hebben dat uw informatie van vóór 2012 geleden nog doorgegeven kon worden, omdat vingerafdrukken maar tien jaar bewaard mogen blijven (CGVS p. 16, 17). Het gegeven dat u meer bezorgdheid toont om deze informatie-uitwisseling dan dat u probeert te verklaren waarom u precies verschillende identiteiten gebruikte (zie hieronder), wekt de indruk dat u ook de Belgische asielinstanties bewust probeert te misleiden.

U blijkt bovendien niet in te zien waarom het problematisch is dat u zo veel verschillende identiteiten, en nationaliteiten, opgaf. U stelt op alle plaatsen die u ooit als geboorteplaats opgaf, effectief geweest te zijn, maar het gegeven dat u een bepaalde plaats bezocht heeft of er zelfs gewoond zou hebben verklaart geenszins waarom u zou verklaren dat u er ook geboren bent. U verklaart nog dat al die landen toch één land waren ten tijde van de Sovjetunie, maar er moet worden benadrukt dat de Sovjetunie ten tijde van uw asielaanvragen, startend in 2002, al meer dan tien jaar niet meer bestond, waardoor ook dat geen redelijke uitleg vormt. Verder reageert u zelfs lacherig wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u tijdens een interview in het kader van de Zweedse asielpcedure ook nog eens stelde in Riga geboren te zijn, waardoor u een extra mogelijke nationaliteit (namelijk de Letse) aan het lijstje toevoegt. U vraagt zich zelfs hardop af wat het nu uitmaakt dat u ooit verklaarde dat u in Riga geboren bent (CGVS p. 16-17). Dergelijke nonchalante houding met betrekking tot flagrante identiteitsfraude is evenmin ernstig.

Bovendien weigert u aanvankelijk zelfs om uit te leggen waarom u vijf verschillende identiteiten gebruikte in Zweden: u stelt vaagweg dat u een woonstprobleem had, maar wanneer meer tekst en uitleg wordt gevraagd, geeft u aan niet op de vraag te willen antwoorden (CGVS p. 15-16). Pas wanneer u opnieuw op uw medewerkingsplicht wordt gewezen, legt u uit dat u problemen had met uw medebewoners in de opvang die u kreeg in Zweden, en dat u er niet beter op vond dan opnieuw asiel te vragen, maar dan onder een andere naam, zodat u een andere opvangplaats toegewezen zou krijgen. Vervolgens, zo stelt u, zou de Zweedse overheid ontdekt hebben dat u een valse naam had gebruikt, en besloten hebben om met u een experiment uit te voeren waarbij u telkens opnieuw opvang gegeven werd samen met "criminele elementen" om te zien wat er dan zou gebeuren en om u bewust psychologisch te onderdrukken. U stelt "in oorlog" geweest te zijn met de Zweedse asielinstanties (CGVS p. 17). Dergelijke uitleg valt bezwaarlijk ernstig te noemen en vormt dan ook geen afdoende verklaring voor het feit dat u liefst vijf verschillende nationaliteiten gebruikte in Zweden, waardoor het CGVS in het duister tast over de werkelijke reden voor uw herhaalde identiteitsfraude.

U beweert aanvankelijk na uw passage in Zweden enkel nog uw eigen identiteit gebruikt te hebben tijdens uw verzoeken om internationale bescherming in andere landen, om vervolgens toch toe te geven dat u in Denemarken, waar u in 2017 asiel vroeg, opnieuw de identiteit "A.L." gebruikte. Wanneer u gevraagd wordt waarom, zegt u enkel dat u een Noorse vluchtelingenkaart had waar die gegevens op stonden, wat nog steeds niet verklaart waarom u precies uw identiteit trachtte te verhullen voor de Deense asielinstanties (CGVS p. 17-18).

Het CGVS kan niet anders dan concluderen dat u geen enkele zinnige uitleg weet te geven over de reden waarom u zo veel verschillende identiteiten en nationaliteiten gebruikt heeft bij uw eerdere verzoeken om internationale bescherming. Er kan wegens deze herhaalde identiteitsfraude dan ook niet zomaar aangenomen worden dat de gegevens die u momenteel gebruikt, wel degelijk de correcte zijn, waardoor u geen zicht biedt op uw werkelijke identiteit en regio van herkomst.

Er zou logischerwijze kunnen worden verwacht dat u enige moeite zou doen om duidelijkheid te scheppen over wie u bent en waar u vandaan komt, bijvoorbeeld door het neerleggen van documenten, of minstens door het probéren om documenten te bekomen, maar ook op dit gebied blijft u in gebreke.

U legt immers geen enkel document neer waar uw naam nog maar op voorkomt, laat staan een document dat uw identiteit of uw nationaliteit aantoont. Wanneer u gevraagd wordt of u documenten bij zich heeft in het algemeen, stelt u enkel uw Belgische oranje kaart te hebben (CGVS p. 12-13). U legt ondanks uw veelvuldige verzoeken om internationale bescherming in verschillende Europese landen geen enkel document neer met betrekking tot uw verblijf in die landen, ondanks het gegeven dat u beweert een "archief" te hebben in uw e-mail, en ondanks het feit dat precies wegens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming van u mag verondersteld worden dat u het belang van documenten erkent. Dat u na meerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa de voorbije jaren niet in staat bent nog maar één document voor te leggen met betrekking tot deze verzoeken, doet reeds de wenkbrauwen fronsen.

U claimt wel enkele identiteitsdocumenten gehad hebben toen u nog in de Sovjetunie verbleef: u had een militair boekje, een paspoort, en een schooldiploma (CGVS p. 13). U doet echter geen enkele poging om deze voor te leggen, en legt inconsistente verklaringen af wanneer u gevraagd wordt wat er met de documenten gebeurd is.

U wordt gevraagd om uit te leggen waar uw oude paspoort is, waarop u zeer ontwijkend antwoord. U stelt aanvankelijk eenvoudigweg het niet meer te hebben, stelt vervolgens het verloren te zijn, en vervolgens

dat het waarschijnlijk gestolen is. Dat zou gebeurd zijn toen u nog in de Sovjetunie leefde (CGVS p. 11). U zou nooit een nieuw paspoort aangevraagd hebben, omdat uw domicilie niet correct geregistreerd was in uw oorspronkelijke paspoort.

Uw militair boekje zou u achtergelaten hebben bij een kennis toen u naar Polen reisde. Wanneer hier meer vragen over gesteld worden, stelt u zich opnieuw uiterst ontwijkend op en legt u volatiele verklaringen af. U weigert de naam te zeggen van de kennis bij wie u uw documenten achterliet, en wanneer u gevraagd wordt waarom dat is, werpt u op dat het toch niet uitmaakt wie hij is omdat uw documenten toch zijn, en begint u aan een uitleg over een Zweedse wetswijziging. Wanneer u erop gewezen wordt dat de vraag ging over uw documenten en niet over de Zweedse wet, stelt u enkel dat u toch geen documenten heeft dus dat er niets over te zeggen valt (CGVS p. 13). Dergelijke afwijzende houding is niet ernstig: gezien u niet bij machte blijkt enig document voor te leggen dat uw identiteit of nationaliteit aantoont, kan minstens van u verwacht worden dat u heldere verklaringen aflegt over waarom deze documenten ontbreken. Door dit niet te doen, verzaakt u aan uw medewerkingsplicht en wekt u eens te meer de indruk dat u uw identiteit en documenten probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties.

Wanneer u gevraagd wordt naar waarom u dan uw documenten (militair boekje en schooldiploma) achterliet bij uw onbekende kennis aan de grens, vervalt u in een volatiele uitleg. Eerst werpt u op dat het toch geen enkele zin had om uw militair boekje mee te nemen, omdat u het land verliet. Vervolgens stelt u dan toch een reden gehad te hebben om uw militair boekje achter te laten: u zou uw militaire dienst gedaan te hebben op een onderzeeër in de geheime dienst van de Sovjetunie, en dat u vreesde van spionage beschuldigd te worden omwille van dit document. Over uw schooldiploma komt u niet verder dan te stellen dat het geen enkele zin heeft om dergelijk document mee te nemen naar het buitenland (CGVS p. 14). Uw nonchalante houding met betrekking tot deze documenten is bijzonder bevreemdend, gezien het de enige documenten zijn die u heeft gehad, waar minstens uw naam op stond en die een start zouden kunnen vormen van het aantonen van uw identiteit.

Wanneer u tot slot wordt gevraagd wat er dan uiteindelijk met de documenten gebeurd is die u bij uw onbekende kennis aan de grens achterliet, ontwijkt u eerst de vraag en stelt u dat u lange tijd het contact met deze kennis verloren was, en dat er daarna weer contact was. Vervolgens stelt u dat de documenten verdwenen zijn. Uiteindelijk stelt u dat uw kennis verhuisd is en dat u hem nooit meer gevraagd heeft naar uw documenten (CGVS p. 14). Daarmee spreekt u uw eerdere bewering, dat de documenten verdwenen zijn, tegen: indien u werkelijk nooit aan uw kennis gevraagd heeft naar uw documenten, kan u niet weten of hij ze al dan niet nog heeft en of ze al dan niet verdwenen zijn. U blijkt ter plekke te verzinnen wat er met uw documenten is gebeurd.

Uw ontwijkende, volatiele en tegenstrijdige verklaringen over wat er gebeurd is met de documenten die u ooit wél heeft gehad, en het gegeven dat u nooit ook maar enige poging heeft gedaan om deze documenten te recupereren, wekken de indruk dat u deze documenten bewust achterhoudt.

Naast het gegeven dat u geen enkele poging heeft gedaan om de documenten die u vroeger heeft gehad voor te leggen, moet vastgesteld worden dat u evenmin een poging heeft gedaan om nieuwe documenten te verkrijgen. U stelt immers na het vallen van de Sovjetunie nooit stappen gezet te hebben om identiteitsdocumenten uit uw regio van herkomst aan te vragen.

U blijkt sedert het vallen van de Sovjetunie geen enkele poging gedaan te hebben om de kwestie van uw nationaliteit en identiteitspapieren te regelen. Wel stelt u in de periode tussen 2017 en 2019 contact gehad te hebben met enkele ambassades (de Kazachse, de Oekraïense en de Russische) om documenten te regelen waarmee u terug naar uw land van herkomst zou kunnen reizen. U legt echter geen enkel document neer dat bewijst dat u in contact bent geweest met enige ambassade en kan evenmin een heldere uitleg geven over wat u precies aan de ambassades gevraagd heeft en wat het resultaat ervan was (CGVS p. 5-7, 15, 18). Uiteindelijk u toe dat u niet zelf op eigen initiatief ambassades contacteerde, maar dat het de Zweedse overheid was die pogingen deed om uw repatriëring te regelen.

Het gegeven dat u nooit pogingen heeft gedaan om enige documenten aan te vragen om uw identiteit aan te tonen, is nog opvallender aangezien u toegeeft wél valse documenten geregeld te hebben gedurende uw verblijf in Zweden in 2008. Dat u wel de moeite wil doen om valse documenten te regelen, maar niet de minste moeite doet om uw ware identiteit aan te tonen middels documenten, vormt de zoveelste aanwijzing dat u uw echte identiteit bewust achterhoudt.

Er kan nog opgemerkt worden dat u tijdens uw gehoor op het CGVS “het idee kreeg” om zich tot de Kazachse ambassade te wenden om er te kijken of u een beroep kan doen op de Kazachse nationaliteit, en identiteitspapieren (CGVS p. 18). U werd tijd gegeven om na het gehoor nog documenten aan het CGVS te bezorgen, maar bleef opnieuw in gebreke.

Het gegeven dat u eerder liefst vijf verschillende identiteiten, en vier verschillende nationaliteiten, heeft gebruikt bij uw asielaanvragen in Europa, gecombineerd met het gegeven dat u geen enkel document neerlegt om uw identiteit aan te tonen noch dat u daartoe een poging heeft gedaan, maakt dat het CGVS in het duister tast omtrent uw ware identiteit en nationaliteit.

Ten overvloede kan nog het volgende aangehaald worden met betrekking tot uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u niet meer naar het Russische grondgebied teruggekeerd te zijn sedert u de Sovjetunie verliet (CGVS p. 8). Tijdens uw gehoor op de DVZ had u echter verklaard dat u in Rusland verbleef van september 2018 tot juni 2019. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw gehoor op het CGVS, ontkende u in Rusland verbleven te hebben in die periode, en stelde u dat mogelijk verklaard te hebben om niet teruggestuurd te worden naar Zweden. U geeft vervolgens echter toe dat de vraag of u al dan niet naar Zweden teruggestuurd zou worden, niets te maken heeft met of u al dan niet in Rusland zou verbleven hebben, waardoor nog altijd niet duidelijk is waarom u zou verklaren in Rusland verbleven te hebben tussen 2018 en 2019. U wordt ermee geconfronteerd dat u op de DVZ eveneens verklaarde dat u in die periode in Rusland in de problemen was gekomen omdat u een getuige van Jehova bent: men zou u er beschuldigd hebben volgens een artikel van de Russische wet (Persoonsgegevens DVZ 37). Daarop komt u niet verder dan te zeggen dat u niet naar Zweden wou teruggestuurd worden in het kader van de Dublinprocedure en dat u “toch iets moest verklaren” (CGVS p. 18-19). U geeft zo eens te meer blijk van een uiterst nonchalante houding ten opzichte van de asielprocedure en geeft in se toe dat u de procedure probeert te manipuleren met willekeurige verklaringen waarvan u denkt dat ze in uw voordeel zullen uitdraaien, wat uw algemene geloofwaardigheid – of wat daar nog van overbleef – nog meer schade toebrengt.

Uw geloofwaardigheid is in die mate afgebroken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen in het algemeen. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, noch heeft u het CGVS een zicht geboden op uw werkelijke identiteit en herkomst.

U legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)”*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel en de “algemene motiveringsplicht”.

Verzoeker volhardt in zijn asielmotieven en is het niet eens met de appreciatie door de verwerende partij. Hij ontkent niet dat hij in het verleden reeds verkeerde informatie heeft verschaft aan de asielinstanties van andere landen, maar tracht met zijn huidig verzoek om internationale bescherming zijn fouten recht te zetten. Niettemin oordeelt de verwerende partij dat er wegens de herhaalde identiteitsfraude niet zomaar kan worden aangenomen dat de gegevens die verzoeker momenteel gebruikt, wel degelijk de

correcte zijn, waardoor hij geen zicht zou bieden op zijn werkelijke identiteit en regio van herkomst. De bestreden beslissing stelt luidens het verzoekschrift terecht dat er logischerwijze kan worden verwacht dat verzoeker enige moeite zou doen om duidelijkheid te scheppen over wie hij is en waar hij vandaan komt, bijvoorbeeld door het neerleggen van documenten, of minstens door het proberen om documenten te bekomen. Hoewel hij tot op heden in gebreke is gebleven om documenten neer te leggen, wenst verzoeker aan te halen dat hij na het persoonlijk onderhoud van 5 mei 2022 stappen heeft ondernomen om deze documenten te verkrijgen. Zo is hij naar de ambassade van Kazachstan gegaan om documenten op te vragen om zijn identiteit aan te tonen, maar heeft hij tot op heden deze documenten nog niet ontvangen, niettegenstaande hem werd meegedeeld dat deze documenten in principe in juli beschikbaar zouden zijn. Verzoeker stelt dat hij dan zal nalaten om deze documenten over te maken zodra hij deze heeft mogen ontvangen, teneinde zijn ware identiteit en nationaliteit aan te tonen.

Verder haalt verzoeker aan dat hij aan zijn huisarts heeft gevraagd om een attest op te maken om zijn geheugenproblemen te staven, dat hij zo spoedig mogelijk zal overmaken.

Verzoeker werpt op dat hij inmiddels de nodige inspanningen heeft geleverd om zijn aanvraag te staven en dat hij zo spoedig mogelijk deze stukken zal overmaken. Uit de informatie die zal overgemaakt worden zal volgens hem afgeleid kunnen worden dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om hem te erkennen als vluchteling, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen nieuwe stukken ter staving van zijn betoog bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling, dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

Evenmin werkt verzoeker uit welke van de bepalingen in artikel 48/5 door de verwerende partij zou(den) zijn geschonden. Voorts geeft hij niet concreet aan waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze aangevoerd.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en deels aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker meent een etnisch Rus te zijn en vreest in de Russische Federatie vervolgd te worden omdat hij getuige van Jehova is.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren. Verzoeker heeft (i) zijn identiteit en nationaliteit op geen enkele manier aangetoond en zijn verklaringen hieromtrent zijn volstrekt onaannemelijk en onzinnig, zodat wegens de herhaalde identiteitsfraude dan ook niet zomaar kan worden aangenomen dat de gegevens die hij momenteel gebruikt, wel degelijk de correcte zijn, waardoor hij geen zicht biedt op zijn werkelijke identiteit en regio van herkomst. Vooreerst (a) zijn er belangrijke redenen om te vermoeden dat verzoeker identiteitsfraude pleegt, daar hij in Zweden onder liefst vijf verschillende identiteiten en vier verschillende nationaliteiten verzoeken om internationale bescherming heeft ingediend. Verder (b) wekt het gegeven dat verzoeker bij confrontatie hiermee meer bezorgdheid toont om de informatie-uitwisseling tussen de asielinstanties van Zweden en België dan dat hij probeert te verklaren waarom hij precies verschillende identiteiten gebruikte, de indruk dat hij ook de Belgische asielinstanties bewust probeert te misleiden. Verzoeker blijkt (c) bovendien niet in te zien waarom het problematisch is dat hij zoveel identiteiten en nationaliteiten opgaf en zijn nonchalante houding met betrekking tot de flagrante identiteitsfraude is niet ernstig. Voorts (d) weigert verzoeker aanvankelijk zelfs om uit te leggen waarom hij vijf verschillende identiteiten gebruikte in Zweden en de later verstrekte uitleg is niet ernstig en niet afdoende, waardoor het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) in het duister tast over de werkelijke reden van de herhaalde identiteitsfraude. Tot slot (e) gebruikte verzoeker ook in Denemarken in 2017 een andere identiteit en ligt geen afdoende verklaring voor waarom hij precies zijn identiteit trachtte te verhullen voor de Duitse asielinstanties. Verder (ii) legt verzoeker geen enkel document neer om zijn identiteit en herkomst aan te tonen, noch heeft hij daartoe een poging gedaan. Zo legt (a) verzoeker geen enkel document neer waar zijn naam nog maar op voorkomt, laat staan een document dat zijn identiteit of nationaliteit aantoont. Verder (b) legt verzoeker inconsistente verklaringen af wanneer hem gevraagd werd wat er gebeurd is met de enkele identiteitsdocumenten die hij beweert gehad te hebben toen hij nog in de Sovjetunie verbleef, te weten zijn oud paspoort, militair boekje en schooldiploma. Verzoekers ontwijkende, volatiele en tegenstrijdige verklaringen over wat er met deze documenten gebeurd is, en het gegeven dat hij nooit ook maar enige poging heeft gedaan om deze documenten te recupereren, wekken de indruk dat hij deze documenten bewust achterhoudt. Voorts (c) wordt vastgesteld dat verzoeker evenmin een poging heeft gedaan om nieuwe (identiteits-)documenten te verkrijgen sedert het vallen van de Sovjetunie, wat nog opvallender is aangezien hij toegeeft wel valse documenten geregeld te hebben gedurende zijn verblijf in Zweden in 2008. Dat verzoeker wel de moeite wil doen om valse documenten te regelen, maar niet de minste moeite doet om zijn ware identiteit aan te tonen middels documenten, vormt de zoveelste aanwijzing dat hij zijn echte identiteit bewust achterhoudt. Tot slot (d) wordt opgemerkt dat verzoeker tijdens zijn gehoor bij het commissariaat-generaal het idee kreeg om zich tot de Kazachse ambassade te wenden om er te kijken of hij een beroep kan doen op de Kazachse nationaliteit en identiteitspapieren. Verzoeker werd tijd gegeven om ook na het gehoor nog documenten aan het commissariaat-generaal te bezorgen maar bleef opnieuw in gebreke. Op basis van hetgeen voorafgaat oordeelt de verwerende partij dat verzoekers geloofwaardigheid in die mate afgebroken is dat geen enkel geloof gehecht kan worden aan zijn verklaringen in het algemeen. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, noch heeft hij het commissariaat-generaal een zicht geboden op zijn werkelijke identiteit en herkomst. Verzoeker legt geen documenten neer die bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het voorliggend verzoekschrift geen valabele argumenten bijbrengt om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker geenszins aantoonbaar een nood te hebben aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel in gebreke blijft.

2.3.5.2. Uit het verzoekschrift blijkt duidelijk dat verzoeker niet ontkent dat hij in het verleden reeds verkeerde informatie heeft verschaft aan de asielinstanties van andere Europese lidstaten.

De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielpcedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielaanvraag op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielaanvraag eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, §§ 1 en 2, van de Vreemdelingenwet.

Zoals in de bestreden beslissing zeer omstandig en uitgebreid wordt uiteengezet, is er *in casu* sprake van herhaalde identiteitsfraude bij meerdere asielaanvragen in Zweden en Denemarken, waarbij verzoeker maar liefst vijf verschillende identiteiten en vier verschillende nationaliteiten heeft gebruikt en dat hiervoor geen zinnige verschuiving voorhanden is. Deze meervoudige identiteitsfraude, die door verzoeker niet wordt ontkend, gecombineerd met het gegeven dat verzoeker geen enkel document heeft neergelegd om zijn identiteit, herkomst of nationaliteit aan te tonen en dat hij daartoe geen enkele poging heeft gedaan, maakt dat het commissariaat-generaal en ook de Raad volledig in het duister tasten omtrent verzoekers ware identiteit en nationaliteit.

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift niet de minste poging teneinde de inhoud van de bestreden beslissing te betwisten en voert niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van deze beslissing waar gemotiveerd wordt:

“Er dient immers te worden vastgesteld dat u uw identiteit en nationaliteit op geen enkele manier heeft aangetoond, en dat uw verklaringen hieromtrent volstrekt onaannemelijk zijn.

Vooreerst zijn er belangrijke redenen om te vermoeden dat u identiteitsfraude pleegt. U blijkt in Zweden immers onder liefst vijf verschillende identiteiten verzoeken om internationale bescherming ingediend te hebben: L.S., geboren op 7 september 1968, staatsburger van Rusland; D.P., geboren op 3 april 1965, met onbepaalde nationaliteit, O.B., geboren op 11 mei 1966, staatsburger van Kazachstan, A.L., geboren op 15 januari 1967, staatsburger van Rusland, en A.R., geboren op 9 juli 1968, staatsburger van Wit-Rusland (asiel dossier Zweden, zie blauwe map). Tijdens één van uw gehoren bij de Zweedse asielinstanties blijkt u bovendien verklaard te hebben in Riga geboren te zijn, in het huidige Letland (asiel dossier Zweden, zie blauwe map).

Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, valt op dat u het klaarblijkelijk vooral problematisch vindt dat de Belgische asielinstanties deze informatie hebben gekregen van de Zweedse. U steekt meerdere keren een uitleg af over hoe de Zweedse autoriteiten het recht niet had om deze informatie door te geven aan België en blijkt niet verwacht te hebben dat uw informatie van vóór 2012 geleden nog doorgegeven kon worden, omdat vingerafdrukken maar tien jaar bewaard mogen blijven (CGVS p. 16, 17). Het gegeven dat u meer bezorgdheid toont om deze informatie-uitwisseling dan dat u probeert te verklaren waarom u precies verschillende identiteiten gebruikte (zie hieronder), wekt de indruk dat u ook de Belgische asielinstanties bewust probeert te misleiden.

U blijkt bovendien niet in te zien waarom het problematisch is dat u zo veel verschillende identiteiten, en nationaliteiten, opgaf. U stelt op alle plaatsen die u ooit als geboorteplaats opgaf, effectief geweest te zijn, maar het gegeven dat u een bepaalde plaats bezocht heeft of er zelfs gewoond zou hebben verklaart geenszins waarom u zou verklaren dat u er ook geboren bent. U verklaart nog dat al die landen toch één land waren ten tijde van de Sovjetunie, maar er moet worden benadrukt dat de Sovjetunie ten tijde van uw asielaanvragen, startend in 2002, al meer dan tien jaar niet meer bestond, waardoor ook dat geen redelijke uitleg vormt. Verder reageert u zelfs lacherig wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u tijdens een interview in het kader van de Zweedse asielpcedure ook nog eens stelde in Riga geboren te zijn, waardoor u een extra mogelijke nationaliteit (namelijk de Letse) aan het lijstje toevoegt. U vraagt zich zelfs hardop af wat het nu uitmaakt dat u ooit verklaarde dat u in Riga geboren bent (CGVS p. 16-17). Dergelijke nonchalante houding met betrekking tot flagrante identiteitsfraude is evenmin ernstig.

Bovendien weigert u aanvankelijk zelfs om uit te leggen waarom u vijf verschillende identiteiten gebruikte in Zweden: u stelt vaagweg dat u een woonstprobleem had, maar wanneer meer tekst en uitleg wordt gevraagd, geeft u aan niet op de vraag te willen antwoorden (CGVS p. 15-16). Pas wanneer u opnieuw op uw medewerkingsplicht wordt gewezen, legt u uit dat u problemen had met uw medebewoners in de

opvang die u kreeg in Zweden, en dat u er niet beter op vond dan opnieuw asiel te vragen, maar dan onder een andere naam, zodat u een andere opvangplaats toegewezen zou krijgen. Vervolgens, zo stelt u, zou de Zweedse overheid ontdekt hebben dat u een valse naam had gebruikt, en besloten hebben om met u een experiment uit te voeren waarbij u telkens opnieuw opvang gegeven werd samen met "criminele elementen" om te zien wat er dan zou gebeuren en om u bewust psychologisch te onderdrukken. U stelt "in oorlog" geweest te zijn met de Zweedse asielinstanties (CGVS p. 17). Dergelijke uitleg valt bezwaarlijk ernstig te noemen en vormt dan ook geen afdoende verklaring voor het feit dat u liefst vijf verschillende nationaliteiten gebruikte in Zweden, waardoor het CGVS in het duister tast over de werkelijke reden voor uw herhaalde identiteitsfraude.

U beweert aanvankelijk na uw passage in Zweden enkel nog uw eigen identiteit gebruikt te hebben tijdens uw verzoeken om internationale bescherming in andere landen, om vervolgens toch toe te geven dat u in Denemarken, waar u in 2017 asiel vroeg, opnieuw de identiteit "A.L." gebruikte. Wanneer u gevraagd wordt waarom, zegt u enkel dat u een Noorse vluchtelingenkaart had waar die gegevens op stonden, wat nog steeds niet verklaart waarom u precies uw identiteit trachtte te verhullen voor de Deense asielinstanties (CGVS p. 17-18).

Het CGVS kan niet anders dan concluderen dat u geen enkele zinnige uitleg weet te geven over de reden waarom u zo veel verschillende identiteiten en nationaliteiten gebruikt heeft bij uw eerdere verzoeken om internationale bescherming. Er kan wegens deze herhaalde identiteitsfraude dan ook niet zomaar aangenomen worden dat de gegevens die u momenteel gebruikt, wel degelijk de correcte zijn, waardoor u geen zicht biedt op uw werkelijke identiteit en regio van herkomst.

Er zou logischerwijze kunnen worden verwacht dat u enige moeite zou doen om duidelijkheid te scheppen over wie u bent en waar u vandaan komt, bijvoorbeeld door het neerleggen van documenten, of minstens door het proberen om documenten te bekomen, maar ook op dit gebied blijft u in gebreke.

U legt immers geen enkel document neer waar uw naam nog maar op voorkomt, laat staan een document dat uw identiteit of uw nationaliteit aantoont. Wanneer u gevraagd wordt of u documenten bij zich heeft in het algemeen, stelt u enkel uw Belgische oranje kaart te hebben (CGVS p. 12-13). U legt ondanks uw veelvuldige verzoeken om internationale bescherming in verschillende Europese landen geen enkel document neer met betrekking tot uw verblijf in die landen, ondanks het gegeven dat u beweert een "archief" te hebben in uw e-mail, en ondanks het feit dat precies wegens uw eerdere verzoeken om internationale bescherming van u mag verondersteld worden dat u het belang van documenten erkent. Dat u na meerdere verzoeken om internationale bescherming in Europa de voorbije jaren niet in staat bent nog maar één document voor te leggen met betrekking tot deze verzoeken, doet reeds de wenkbrauwen fronsen.

U claimt wel enkele identiteitsdocumenten gehad hebben toen u nog in de Sovjetunie verbleef: u had een militair boekje, een paspoort, en een schooldiploma (CGVS p. 13). U doet echter geen enkele poging om deze voor te leggen, en legt inconsistente verklaringen af wanneer u gevraagd wordt wat er met de documenten gebeurd is.

U wordt gevraagd om uit te leggen waar uw oude paspoort is, waarop u zeer ontwijkend antwoordt. U stelt aanvankelijk eenvoudigweg het niet meer te hebben, stelt vervolgens het verloren te zijn, en vervolgens dat het waarschijnlijk gestolen is. Dat zou gebeurd zijn toen u nog in de Sovjetunie leefde (CGVS p. 11). U zou nooit een nieuw paspoort aangevraagd hebben, omdat uw domicilie niet correct geregistreerd was in uw oorspronkelijke paspoort.

Uw militair boekje zou u achtergelaten hebben bij een kennis toen u naar Polen reisde. Wanneer hier meer vragen over gesteld worden, stelt u zich opnieuw uiterst ontwijkend op en legt u volatiele verklaringen af. U weigert de naam te zeggen van de kennis bij wie u uw documenten achterliet, en wanneer u gevraagd wordt waarom dat is, werpt u op dat het toch niet uitmaakt wie hij is omdat uw documenten toch zijn, en begint u aan een uitleg over een Zweedse wetswijziging. Wanneer u erop gewezen wordt dat de vraag ging over uw documenten en niet over de Zweedse wet, stelt u enkel dat u toch geen documenten heeft dus dat er niets over te zeggen valt (CGVS p. 13). Dergelijke afwijzende houding is niet ernstig: gezien u niet bij machte blijkt enig document voor te leggen dat uw identiteit of nationaliteit aantoont, kan minstens van u verwacht worden dat u heldere verklaringen aflegt over waarom deze documenten ontbreken. Door dit niet te doen, verzaakt u aan uw medewerkingsplicht en wekt u eens te meer de indruk dat u uw identiteit en documenten probeert achter te houden voor de Belgische asielinstanties.

Wanneer u gevraagd wordt naar waarom u dan uw documenten (militair boekje en schooldiploma) achterliet bij uw onbekende kennis aan de grens, vervalt u in een volatiele uitleg. Eerst werpt u op dat het toch geen enkele zin had om uw militair boekje mee te nemen, omdat u het land verliet. Vervolgens stelt u dan toch een reden gehad te hebben om uw militair boekje achter te laten: u zou uw militaire dienst gedaan te hebben op een onderzeeër in de geheime dienst van de Sovjetunie, en dat u vreesde van spionage beschuldigd te worden omwille van dit document. Over uw schooldiploma komt u niet verder dan te stellen dat het geen enkele zin heeft om dergelijk document mee te nemen naar het buitenland (CGVS p. 14). Uw nonchalante houding met betrekking tot deze documenten is bijzonder bevreemdend, gezien het de enige documenten zijn die u heeft gehad, waar minstens uw naam op stond en die een start zouden kunnen vormen van het aantonen van uw identiteit.

Wanneer u tot slot wordt gevraagd wat er dan uiteindelijk met de documenten gebeurd is die u bij uw onbekende kennis aan de grens achterliet, ontwijkt u eerst de vraag en stelt u dat u lange tijd het contact met deze kennis verloren was, en dat er daarna weer contact was. Vervolgens stelt u dat de documenten verdwenen zijn. Uiteindelijk stelt u dat uw kennis verhuisd is en dat u hem nooit meer gevraagd heeft naar uw documenten (CGVS p. 14). Daarmee spreekt u uw eerdere bewering, dat de documenten verdwenen zijn, tegen: indien u werkelijk nooit aan uw kennis gevraagd heeft naar uw documenten, kan u niet weten of hij ze al dan niet nog heeft en of ze al dan niet verdwenen zijn. U blijkt ter plekke te verzinnen wat er met uw documenten is gebeurd.

Uw ontwijkende, volatiele en tegenstrijdige verklaringen over wat er gebeurd is met de documenten die u ooit wél heeft gehad, en het gegeven dat u nooit ook maar enige poging heeft gedaan om deze documenten te recupereren, wekken de indruk dat u deze documenten bewust achterhoudt.

Naast het gegeven dat u geen enkele poging heeft gedaan om de documenten die u vroeger heeft gehad voor te leggen, moet vastgesteld worden dat u evenmin een poging heeft gedaan om nieuwe documenten te verkrijgen. U stelt immers na het vallen van de Sovjetunie nooit stappen gezet te hebben om identiteitsdocumenten uit uw regio van herkomst aan te vragen.

U blijkt sedert het vallen van de Sovjetunie geen enkele poging gedaan te hebben om de kwestie van uw nationaliteit en identiteitspapieren te regelen. Wel stelt u in de periode tussen 2017 en 2019 contact gehad te hebben met enkele ambassades (de Kazachse, de Oekraïense en de Russische) om documenten te regelen waarmee u terug naar uw land van herkomst zou kunnen reizen. U legt echter geen enkel document neer dat bewijst dat u in contact bent geweest met enige ambassade en kan evenmin een heldere uitleg geven over wat u precies aan de ambassades gevraagd heeft en wat het resultaat ervan was (CGVS p. 5-7, 15, 18). Uiteindelijk u toe dat u niet zelf op eigen initiatief ambassades contacteerde, maar dat het de Zweedse overheid was die pogingen deed om uw repatriëring te regelen.

Het gegeven dat u nooit pogingen heeft gedaan om enige documenten aan te vragen om uw identiteit aan te tonen, is nog opvallender aangezien u toegeeft wél valse documenten geregeld te hebben gedurende uw verblijf in Zweden in 2008. Dat u wel de moeite wil doen om valse documenten te regelen, maar niet de minste moeite doet om uw ware identiteit aan te tonen middels documenten, vormt de zoveelste aanwijzing dat u uw echte identiteit bewust achterhoudt.

Er kan nog opgemerkt worden dat u tijdens uw gehoor op het CGVS “het idee kreeg” om zich tot de Kazachse ambassade te wenden om er te kijken of u een beroep kan doen op de Kazachse nationaliteit, en identiteitspapieren (CGVS p. 18). U werd tijd gegeven om na het gehoor nog documenten aan het CGVS te bezorgen, maar bleef opnieuw in gebreke.

Het gegeven dat u eerder liefst vijf verschillende identiteiten, en vier verschillende nationaliteiten, heeft gebruikt bij uw asielaanvragen in Europa, gecombineerd met het gegeven dat u geen enkel document neerlegt om uw identiteit aan te tonen noch dat u daartoe een poging heeft gedaan, maakt dat het CGVS in het duister tast omtrent uw ware identiteit en nationaliteit.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel niet aanvecht of betwist, onverminderd overeind.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205).

De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vanaf het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek, gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid, van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.3. Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker geenszins zicht biedt op de meest cruciale elementen in het kader van zijn beweerde nood aan internationale bescherming. Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert, gelet op de voormelde vaststellingen, moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke identiteit, herkomst en nationaliteit. Bijgevolg maakt verzoeker het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten en kan hij hiermee geenszins volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

2.3.5.4. In de bestreden beslissing wordt voorts nog het volgende gesteld:

“Ten overvloede kan nog het volgende aangehaald worden met betrekking tot uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u niet meer naar het Russische grondgebied teruggekeerd te zijn sedert u de Sovjetunie verliet (CGVS p. 8). Tijdens uw gehoor op de DVZ had u echter verklaard dat u in Rusland verbleef van september 2018 tot juni 2019. Wanneer u hiermee geconfronteerd werd tijdens uw gehoor op het CGVS, ontkende u in Rusland verbleven te hebben in die periode, en stelde u dat mogelijk verklaard te hebben om niet teruggestuurd te worden naar Zweden. U geeft vervolgens echter toe dat de vraag of u al dan niet naar Zweden teruggestuurd zou worden, niets te maken heeft met of u al dan niet in Rusland zou verbleven hebben, waardoor nog altijd niet duidelijk is waarom u zou verklaren in Rusland verbleven te hebben tussen 2018 en 2019. U wordt ermee geconfronteerd dat u op de DVZ eveneens verklaarde dat u in die periode in Rusland in de problemen was gekomen omdat u een getuige van Jehova bent: men zou u er beschuldigd hebben volgens een artikel van de Russische wet (Persoonsgegevens DVZ 37). Daarop komt u niet verder dan te zeggen dat u niet naar Zweden wou teruggestuurd worden in het kader van de Dublinprocedure en dat u “toch iets moest verklaren” (CGVS p. 18-19). U geeft zo eens te meer blijk van een uiterst nonchalante houding ten opzichte van de asielprocedure en geeft in se toe dat u de procedure probeert te manipuleren met willekeurige verklaringen waarvan u denkt dat ze in uw voordeel zullen uitdraaien, wat uw algemene geloofwaardigheid – of wat daar nog van overbleef – nog meer schade toebrengt.”

Verzoeker laat ook deze overweging, die pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, volledig onverlet.

2.3.5.5. Uit wat voorafgaat, blijkt dat verzoeker in staat is beredeneerd te werk te gaan over een langere periode en hij daarnaast concrete stappen zet en blijft zetten om te vermijden dat zijn ware identiteit en nationaliteit worden ontdekt. Hieruit kan minstens blijken dat verzoeker ook in staat moet zijn om zijn

asielrelaas en ware identiteit naar behoren voor te brengen en objectief te ondersteunen, *quod non in casu*.

Verzoeker haalt in het verzoekschrift aan dat hij na zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal van 5 mei 2022 stappen in die richting heeft ondernomen door zich effectief, zoals geopperd tijdens het persoonlijk onderhoud, naar de ambassade van Kazachstan te begeven om documenten aan te vragen die zijn identiteit kunnen aantonen. De Raad kan evenwel niet anders dan vaststellen dat het te dezen louter om een blote bewering gaat, die geenszins wordt gestaafd aan de hand van enig begin van bewijs, laat staan dat dergelijke elementen thans effectief voorleggen, niettegenstaande verzoeker aangaf dat hem op de ambassade werd meegedeeld dat de kwestieuze elementen in principe in juli beschikbaar zouden zijn.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, heeft hij inmiddels niet de nodige inspanningen geleverd, of daar ligt alleszins niet het minste begin van bewijs van voor, om zijn verzoek om internationale bescherming te staven.

Daar er op heden nog steeds geen enkel document voorligt dat verzoekers identiteit of nationaliteit zou kunnen aantonen, blijven de conclusies uit de bestreden beslissing onverminderd overeind en worden de vaststellingen dienaangaande gehandhaafd en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker in zijn enig middel nog aanvoert dat hij aan zijn huisarts gevraagd heeft om een attest op te maken aangaande zijn geheugenproblemen, kan de Raad opnieuw niet anders dan vaststellen dat enig medisch stuk, die de beweerde geheugenproblemen zou kunnen staven, op heden nog steeds niet voorligt. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens dat verzoeker de vragen begreep en in staat was erop te antwoorden, zodat enige inconsistenties in zijn verklaringen niet zomaar kunnen worden toegeschreven aan overigens niet-gestaafde geheugenproblemen. De commissaris-generaal kon er dan ook terecht van uitgaan dat verzoekers rechten gerespecteerd werden en dat hij in de gegeven omstandigheden kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.5.6. In acht genomen wat voorafgaat, met nadruk op de vaststelling dat verzoekers algemene geloofwaardigheid *in casu* niet is komen vast te staan, kan vastgesteld worden dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat derhalve het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

2.3.5.7. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke identiteit, herkomst en nationaliteit. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke identiteit, (de regio en het land van) herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over zijn levensloop, problemen en situatie en over de vraag of verzoeker, gelet op al deze elementen, al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijner hoofde niet voorhanden is.

2.3.7. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder objectieve informatie en alle dienstige stukken, en dat verzoeker

tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door een advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.9. Uit het voorgaande blijkt evenzeer dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een incorrecte feitevinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.10. De Raad ziet, gelet op het voorgaande, geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS